

Bilag III.

Landemodernes og Biskoppernes Bétænkninger.

I. Sjællands Stift.

Sjællands Stifts Bispekontor.

Kjøbenhavn, den 8de Juli 1902.

I Henhold til det høje Ministeriums Cirkulære af 29de Maj d. A., hvilket tilligemed de medfølgende kirkelige Lovforslag er blevet tilsendt alle Stiftets Præster, har et udvidet Landemøde været samlet i Roskilde den 3die d. M. for at forhandle de i det nævnte Cirkulære fremhævede Punkter. Af Stiftets Præster havde 280 givet Møde. Som Resultat af Forhandlingen vedtoges følgende Udtalelse:

Landemodet maa udtale sin Paaskønnelse af, at det høje Ministerium har imødekommet de fremsatte Ønsker om, at der maatte blive givet Kirken Lejlighed til at udtale sig om de i afvigte Rigsdagssamling fremsatte kirkelige Lovforslag.

Men samtidig maa Landemodet fastholde, at „Kirkens Stemme“ kun kommer til Orde gennem en Forsamling, der omfatter baade gejstlige og Lægfolk. Gennem Landemodet høres derimod kun Gejstlighedens Røst, og denne er allerede gentagne Gange, siden de kirkelige Lovforslags Fremkomst, kommen til Orde dels fra større Kredse af Præster, dels fra enkelte Mænd. Hertil kommer, at de udvidede Landemoder ikke kunne betragtes som et Led af Kirkens Organisation, idet de ere ganske uorganiserede, hvorfor Deltagerne heller ikke have nogen Ret til at give deres Mening til Kende gennem en Afstemning. Deltagelsen i dem er nemlig fra Præsternes Side aldeles frivillig, hvorfor de frembyde en meget uligelig Repræsentation for Stiftets enkelte Dele efter disses større eller mindre Afstand fra det Sted, hvor Landemodet holdes.

Det vil heller ikke med Rette kunne siges, at naar paa den ene Side Præsterne for sig udtale *deres* Mening om de foreliggende Spørgsmaal, og paa den anden Side Befolkningens Repræsentanter paa Tingene udtale *deres* Mening, vil man ved Sammenholdelse af disse Udtalelser faa „Kirkens Stemme“ at høre. Thi ganske afset fra, at Rigsdagens Medlemmer ikke som saadanne kunne siges at være Repræsentanter for Lægfolket i den evangelisk-lutherske Folkekirke, maa der fastholdes, at ligesom Kirken bestaar af Præster og Lægfolk i Forening, saaledes kan Kirkens Røst kun komme til Orde gennem en *samlet* Udtalelse af Præster og Lægfolk.

At Kirken faar Lejlighed til en saadan Udtalelse, maa Landemodet anse for aldeles nødvendigt. Det tillader sig derfor at andrage om, at Ministeriet vilde foranledige sammenkaldt en efter udelukkende kirkelige Hensyn sammensat *Kirkedag* (eller, som det atter og atter blev vedtaget af Rigsdagene i de første Aar efter Grundlovens Givelse: en repræsentativ, forberedende Synode), bestaaende af gejstlige og Lægfolk. Dens Opgave maatte være ej alene at drøtte de foreliggende kirkelige Lovforslag, men fremfor alt at tage Folkekirkens Forfatningsspørgsmaal i det hele under Overvejelse, for derefter at fremsætte Forslag til Regering og Rigsdag. Derved vil man ikke alene kunne faa Kirkens Røst at høre, men ogsaa kunne undgaa den Fare,